

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Maar het woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is”.

1 PETRUS 1 : 25.

No. 9. 1 Mei.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amérika \$ 1,00.	6e Jaargang 1901.
-------------------------	---	-----------------------------

Zaligheid voor de Levenden en de Dooden.

Redevoering door Ouderling CHARLES W. PENROSE, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 19 Augustus 1900.

Vervolg van bladzij 117.

Nu ten opzichte van het volk, dat het Evangelie niet wil ontvangen, wanneer het hun voorgesteld wordt. Indien zij hetzelfde verwerpen, zoo verwerpen zij den Heer. Doch zullen zij voor eeuwig verloren zijn en verwoest worden? Indien zulks zoo ware, zoo zouden slechts weinigen van de groote familie van den Eeuwigen Vader, de zegeningen der zaligheid ontvangen. Hetgeen ik u van dit boek wil voorlezen, heeft betrekking op den toestand welke het menschelijk geslacht ten laatste zal ontvangen. Gelijk ik gezegd heb, ik zal niet trachten om het geheel te lezen, het zou te lang nemen. Ik zal slechts eenige verzen aanhalen. Doch ik geef alle menschen den raad om het geheel te lezen. Ik beschouw het als de heerlijkste manifestatie van licht en waarheid, welke ooit in druk gegeven is, aangaande de toekomst van het mensche-lijke geslacht. Er is in den Bijbel niets dat gelijk is met deze manifestatie van God, van zijne plannen en doeleinden ten opzichte van Zijne kinderen, welke op de aarde wonen. Het eerste gedeelte van deze openbaring bevat de verklaring, dat Joseph Smith en Sidney Rigdon zijnde in den Geest op 16 Februari 1832, door Zijn macht en licht omgeven waren, en aanschouwden den Vader, gezeten op Zijn troon, en Jezus Christus, Zijn Zoon, aan Zijne rechterhand, en de engelen welke Zijne troon omgaven en voor hun aangezicht aanbidden.

De Heer manifesteerde in dit visioen de toestanden van het

menschelijke geslacht, in de toekomstige wereld, welke deelhebbers van de verschillende graden van heerlijkheid zullen zijn — de celestiale heerlijkheid, de terrestriale heerlijkheid en de telestiale heerlijkheid. Het gedeelte dat ik wensch voor te lezen, luidt aldus:

„En dit is het Evangelie, de blijde tijdingen, waarvan de stem uit de hemelen tot ons getuigenis gaf:

„Dat Hij in de wereld kwam, zelfs Jezus, om voor de wereld gekruisigd te worden, en de wereld te heiligen, en het van alle ongerechtigheid te reinigen;

„Dat door Hem allen verlost mogen worden, welke door den Vader in Zijn macht gelegd zijn en door Hem geschapen zijn.

„Die de Vader verheerlijkt, en al de werken Zijner handen verlost, behalve die zonen des verderfs, welke den Zoon verloochenen nadat de Vader Hem aan ons geopenbaard heeft;

„Daarom verlost Hij allen uitgenomen hen; zij zullen heengaan in eeuwige straf, hetwelk eindelooze straf is, om in alle eeuwigheid te regeeren met den duivel en zijne engelen, waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgebluscht wordt, hetwelk hun foltering is.

„En het einde daarvan, roech de plaats daarvan, noch hun kwellung weet iemand. (Leer en Verb., Afd. 76 : 40—45).

„Mijne vrienden, in deze openbaring is de groote waarheid verklaard; dat Jezus Christus ten laatste alle menschen zal verlossen, uitgenomen eenige weinigen, welke de zonen des verderfs genoemd worden, welke den Zoon verloochenen, nadat de Vader Hem aan hen geopenbaard heeft.“ Dit is een geheel ander idee van het plan der zaligheid, dan hetwelk door de meeste, indien niet door allen, van onze „christen“-vrienden, welke zeggen dat wij zeer onvrijzinnig zijn, geloofd wordt. Zij zijn van gedachten, dat de heiligen der laatste Dagen zeer uitsluitend en onvrijzinnig in hun godsdienst zijn. Wij denken echter niet dat al degenen welke met ons ten opzichte van het plan der zaligheid verschillen, onherroepelijk verloren zijn. Wij verwijzen onzen „christen“-vrienden niet, gelijk zij ons doen, naar een eeuwige hel, om te branden en te braden in vuur en sulver, terwijl de eeuwigheid voortrolt, neen geenszins. Wij gelooven niet dat onze Hemelsche Vader eenig mensch veroordeelen zal welke handelt overeenkomstig zijn oprecht geloof en zoover hij kan de waarheid tracht te verstaan en in praktijk brengt. Het begrip en het in praktijk brengen van de waarheid, is dat hetwelk verheft; en de tijd zal komen overeenkomstig met ons geloof, wanneer elkeen welke op de aarde woont, en diegenen welke op aarde gewoond hebben en heengegaan zijn, het geluid van dit ééne Evangelie hooren zullen; want gelijk ik reeds zeide, daar kan slechts één Evangelie zijn, één weg tot zaligheid en al degenen welke niet op die éénen weg wandelen zijn op den breeden weg.

Er zijn millioenen en millioenen van heidenen welke den naam van Jezus Christus nimmer gehoord hebben. Wat zal van hen allen worden? Er zijn millioenen van Joden welke Jezus Christus als den Zaligmaker der wereld verwerpen. De „christenen“ zeggen zij zijn niet zalig, en zij hebben daarvoor redenen in de Schriften, want daar is geen andere naam onder de hemelen gegeven, waardoor den mensch kan zalig worden, dan de naam van Jezus Christus.

Dit de waarheid zijnde, zoo zullen allen welke den naam van Jezus Christus niet hooren en niet in Hem gelooven, verdoemd zijn. Indien daarom de mensch slechts terwijl hij in dit vleesch woont, den naam van Christus hooren kan en het voorrecht heeft zijn Evangelie te gehoorzamen, dan zou het grootste gedeelte van het menschelijke geslacht, de zonen en dochteren van den eeuwigen God, overeenkomstig de moderne leer tot eeuwigdurende straf gedoemd zijn. Doch overeenkomstig wat de Heer aan deze Kerk door openbaring getoond heeft, zal dit Evangelie aan elk kreatuur gepredikt worden. Indien menschen hetzelfde niet hooren terwijl zij in het vleesch wonen, zoo zullen zij het hooren nadat zij het lichaam verlaten hebben. Het is mij bekend, dat dit in tegenspraak is met de leer van het moderne christendom. Het is in rechtstreeksche tegenspraak met één der grondstellingen van het geloof van alle „christen“-sekten. Zij gelooven niet in de leer van het prediken aan den mensch nadat hij gestorven is. Zij gelooven niet dat er verlossing is nadat zij dit lichaam verlaten. Om de uitdrukking, welke vrij algemeen is, te gebruiken: „gelijk de boom valt, daar zal hij wezen“, gelijk de dood ons ontmoet, zoo vindt ons het oordeel.“ Daar is geen bekeering in het graf, geen pardon aan de dooden aangeboden. Dit is modern „christenheid.“ Dit is niet de christenheid van Christus. Ik zou de aandacht van mijn christenvrienden wenschen te vestigen op het boek van den Profeet Jesaja. Ik zal dezen namiddag niet den tijd nemen hetzelfde open te slaan. Leest het hoofdstuk 61 : 1, en gij zult daar de volgende profetie aangaande de komst van den Messias lezen: „De Geest des Heeren is op mij, omdat de Heere mij gezalfd heeft, om eene blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen: Hij heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis. Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heeren, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten“ (Zie alzoo hoofdstuk 42 : 7). Christus nam dit als een voorspelling welke op hemzelve betrekking had, gelijk als gij in Evangelie van Lukas (5 : 18) kunt vinden, toen hij in de Synagoge op den Sabbatdag opstond om de Joodsche schriften te lezen en getuigenis gaf dat het betrekking op hemzelve had. Terwijl Jezus in het vleesch woonde, predikte Hij goede tijdingen tot de zachtmoedigen. Hij genas de zieken, Hij vertroostte diegenen welke treurden. Hij verbond de gebrokenen van harte. Doch wat aangaande het uitroepen der vrijheid aan de gevangenen, en het openen der gevangenis voor diegenen welke gebonden waren? De Apostel Paulus deelt ons mede, dat toen Christus opgevaren was, „hij de gevangenis gevangen genomen en de menschen gaven gegeven heeft“. Hoe nam Hij de gevangenis gevangen? Wel Petrus verklaard het ons, doch de oogen van de „christen“-wereld zijn daar honderden van jaren voor gesloten geweest. In het hoofdstuk 5 : 18—20 van den eersten Zendbrief van den Apostel Petrus lezen wij: „Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden,

Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen, die wel is gedood in het vleesch, maar levend gemaakt door den Geest; in dewelke Hij ook heengegaan zijnde.“

Nu merkt op, Hij was gedood in het vleesch, Hij was levend gemaakt door den Geest; en Hij ging. Waarheen? Onze christen-vrienden zeggen: Hij voer op ten hemel. Doch dit is een dwaling, want Jezus, nadat hij opgestaan was, toen hij aan Maria in den hof verscheen, zeide: „Raakt mij niet aan, want ik ben nog niet opgevaren tot mijn Vader“ (Johannes 20 : 17). Waar ging hij heen, Petrus? Laat ons hooren wat hij zegt: „In denwelken hij ook heengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn gepredikt heeft.“

Ja, Jesaja zeide, Hij zou „prediken bevrijding tot de gevangenen, en de gevangenis openen voor diegenen welke gebonden waren.“ Hij ging en predikte tot de geesten in de gevangenis. Wie waren zij Petrus? Hij deelt ons mede: „Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd.“

Nu, indien wij het juist nemen zooals het geschreven staat, en de verklaring van ongeïnspireerde mannen weglaten, evenals de onzin welke predikers daarom weven om het geheimzinnig te maken, zoo kunnen wij het gereedelijk genoeg verstaan. Jezus Christus was gedood in het vleesch; Hij was levend gemaakt door den Geest; en terwijl zijn lichaam in het graf lag, ging Hij heen en predikte den geesten in de gevangenis welke aldaar geweest waren sedert de dagen van den zondvloed. Wat predikte Hij tot hen? Dit kunnen wij uitvinden door het zesde vers van het volgende hoofdstuk van dien Zendbrief te lezen. „Want daartoe is ook den dooden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel geoordeeld zouden worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den geest.“ Dit is het verslag wat tot hen gepredikt was en het doel van deze prediking. Hij predikte het Evangelie tot hen, hetzelfde dat Hij in het vleesch predikte. Hij predikte het tot hen, opdat zij geoordeeld mochten worden als den mensch in het vleesch, doordat hetzelfde Evangelie tot hen gepredikt werd. Zij konden niet geoordeeld worden gelijk de mensch in het vleesch, tenzij dat hetzelfde Evangelie tot hen gepredikt was, als aan de menschen in het vleesch.

De heidenen welke het Evangelie nooit gehoord hebben, kunnen niet geoordeeld worden gelijk zij welke het gehoord hebben; doch als zij het in den geest hooren, dan kunnen zij gelijk andere menschen in het vleesch geoordeeld worden: en zij kunnen dan leven naar God in den geest, omdat zij zich kunnen bekeeren en dat Evangelie aannemen.

Wordt vervolgd.

De Tabernakel van Israël.

Door J. M. Sjodahl.

De kinderen van Israël waren vanwege de verbonden met Abraham, Isaac en Jakob, in een bijzonderen zin des woords Gods volk. Hij bevrijdde hen uit de slavernij van Egypte en leidde hen uit Egypte door de woestijn naar het beloofde land. Het was daarom zeer natuurlijk dat een van hunne eerste ondernemingen, na hun uittocht zou zijn, een geschikt gebouw op te richten, waar de tegenwoordigheid des Heeren gemanifesteerd zou worden. Jehovah was overeenkomstig hun wijze van gouvernement de souverain-bestuurder. Hij gaf de wet. Aan Hem behoorde de gerechtelijke macht en tot Hem werden door middel van zijne dienstknechten alle vragen aangaande vrede of oorlog gericht. De noodzakelijkheid van een plaats, welke uitsluitend voor goddelijke doeleinden was terzijde gesteld, werd onmiddellijk gevoeld; daarom werd een tent opgericht, welke onder den naam van de „tent der samenkomst“ bekend was en werd door het gebruik, het paleis van Jehovah gedurende den tijd dat Zijn volk in de Arabische woestijn ronddoelde en ook gedurende een langen tijd na hun intocht in het land Kanaän.

Nauwkeurige beschrijving van dit belangrijk gebouw wordt in het boek „Exodus“ gegeven.

De onkosten van het gebouw werden door vrijwillige bijdrage van het volk bestreden. Een beroep werd aan hen gedaan om goud, zilver en koper, fijn linnen van verschillende kleuren, geverfde rams- en dassenvellen en sittimhout (waarschijnlijk acacia of Egyptische doorn) bij te dragen, benevens olie voor licht, specerijen voor zalfolie en voor welriekende reukwerken, sardonix en andere edelgesteenten (Exodus 25 : 1—7).

Zij gaven aan deze oproeping gewillig gehoor. Het wordt ons in Exodus 35 : 22 en 25 gezegd: „Zoo kwamen dan de mannen met de vrouwen, allen vrijwilligen van hart, zij brachten haken en versierselen, en ringen en spanselen, alle gouden vaten en goud: „En alle vrouwen, welke wijs van hart waren, sponnen met hare handen en brachten her gesponnene, de hemelsblauwe zijde en het purper het scharlaken en het fijn linnen; bovendien ook ruwere materialen en op deze wijze waren de benodigdheden spoedig te zamen.

Daarna bood elk, welke zich bekwaam gevoelde te arbeiden, zijn dienst aan en Mozes koos als architecten of hoofdopzichters twee bekwame werklieden, Bezaleël en Ahiliab, welke vervuld waren met den Geest van God in wijsheid, verstand en wetenschap, namelijk in alle handwerk“. (Exodus 35 : 31). En zoo angstig was het volk om hunne gaven te brengen, dat een bevel uitgevaardigd moest worden, opdat zij niet meer zouden geven, want er werd meer gebracht, dan er voor het bestemde doel gebruikt kon worden.

De Tabernakel was op de volgende wijze gebouwd, een schutting was gemaakt van planken van Acaciahout, hetwelk 55 Eng.

voet lang en 18 voet hoog was. De planken waren 17 voet en zes Eng, duim lang en stonden in zilveren voetstukken. De planken waren met palen verbonden, allen met goud overtrokken en rustten in massief gouden ringen, waardoor de planken op hun plaats werden gehouden. De oostelijke zijde van de tabernakel was niet met planken gesloten, doch wel met een kostbaar voorhangsel of gordijn, hetwelk aan zilveren roeden nederhing, welke op hun beurt op vijf met rein goud bedekte pilaren rustten.

Dit houtwerk was met vier verschillende soorten van voorhangsels bedekt. Het eerste van fijn geweven linnen, bijzonder geborduurd met figuren, voorstellende cherubijnen, in blauw, scharlaken en purper. Het tweede kleet was van geitenhaar gemaakt; het derde van rood geverfde geitenvellen en het vierde welke enkel het dak bedekte was van vellen van dassen gemaakt. Al deze gordijnen waren in afzonderlijke deelen gemaakt en met haken verbonden.

Het inwendige der tent was door een voorhangsel in tweeën verdeeld, hetwelk ook van fijn linnen vervaardigd was en met blauw, purper en scharlaken geborduurd. Het was aan vier pilaren van acaciahout opgehangen, welke met goud overtrokken waren en ook op voetstukken van zilver rustten.

De eerste en grootste plaats was bekend onder den naam van het Heilige, en de tweede, achter het voorhangsel, als het Heilige der Heiligen.

Rondom de Tabernakel was een besloten plaats van 180 Eng. voet lang en 90 voet breed, hetwelk door gordijnen aan zilveren roeden bevestigd, gevormd was, de zilveren roeden wederom op pilaren van hout rustende. Deze kolommen waarvan er aan elke zijde twintig waren en welke acht Eng. voet hoog waren, stonden op koperen voetstukken. De ingang tot de plaats was aan de oostzijde, hetwelk door nederhangend tapijtwerk gesloten was, en hetwelk op gelijke wijze geborduurd was als het voorhangsel in den Tabernakel (Exodus 27 : 9-17). De planken van den tabernakel en de kolommen der buitenste omschutting, werden door koperen pennen vast in hun positie gehouden (Exodus 35 : 18) welke overeenkomstig Josephus in den grond gedreven werden en één en twintig Engelsche duim lang waren.

Laat ons de binnenplaats (voorhof) van het heilige gebouw binnentreden. Hier werden de offerande op het altaar des brandoffers geslacht, hetwelk eveneens van acaciahout was samengesteld, acht Eng. voet negen duim, in het vierkant, en vijf Eng. voet en drie duim hoog. Aan de zuidzijde waren de trappen, welke tot het altaar leidden, en al de benoedigheden voor de offerande waren van koper. Tusschen het altaar en den tabernakel was een waschvat of doopvont van koper, hetwelk met water gevuld was. Hier van had de Heer tot Mozes gezegd: „En Aäron en zijne zonen zullen hunne handen en voeten daarin wasschen. Wanneer zij in den tabernakel der samenkomst gaan, zoo zullen zij zich wasschen met water opdat zij niet sterven!“ (Exodus 30 : 17-20). Als iets

van bijzonder belang is het materiaal waarvan dit doopvont gemaakt was. Kleine spiegels van metaal werden in dien tijd door de vrouwen gebruikt, en het schijnt dat velen van hen deze artikelen van waarde voor den tabernakel gaven, want de heilige geschiedschrijver zegt: „Hij maakte ook het koperen waschvat, met zijnen koperen voet, van de spiegels der te hoop komende vrouwen, die te hoop kwamen voor de deur van de tent der samenkomst“ (Exod. 38 : 8).

Het meublement van de eerste kamer, of het Heilige, bestond uit het wierookaltaar, de tafel der toonbrooden en de kandelaar.

Het wierookvat was van acaciahout gemaakt, een en twintig Eng. duim in het vierkant en twee en veertig duim (Eng.) hoog. Het was met rein goud belegd en rijk geornamenteerd. Daarop moest Aäron elken morgen en avond reukwerk branden, ten tijde wanneer hij in het Heilige inging om de lampen in orde te maken of hen aan te steken.

Tegenover dit altaar was een tafel van hetzelfde materiaal welke twee en veertig Eng. duim lang was en een en twintig duim breed. Het was eveneens met goud overtrokken, en bij hetzelfde behoorden verscheidene borden, deksels, lepelen enz., allen van massief goud gemaakt. Deze tafel moest altijd gedekt zijn en voorzien zijn van de „toonbrooden“, twaalf brooden, een voor elke stam, welke in twee rijen geplaatst waren. Dit brood was van de beste bloem vervaardigd en behoorden, nadat het op de tafel des Heeren geweest was, aan Aäron en zijne zonen. Zij mochten het echter slechts in eene heilige plaats eten (Lev. 25 : 5—9). In het midden van deze kamer voor het voorhangsel stond een kandelaar, gemaakt van een roede van zuiver goud, hebbende aan elke zijde drie armen. Zeven lampen verspreidden hun lichten in deze kamer, welke zonder ramen was. Een geheele beschrijving dezer kandelaar is in Exodus 25 : 31—40 gegeven. Met de tangen en andere gereedschappen woog het één talent, welke gelijk in waarde wordt geacht te zijn met 67,500 gulden.

In het Heilige der Heiligen was de ark des Verbonds, een langwerpige kist met goud overtrokken, en boven dezelve twee gouden figuren welke de cherubijnen genoemd werden. De heerlijkheid van God rustte op deze kist — de genade zetel — in den ark was het boek der wet geborgen, benevens een kruik met manna en de staf van Aäron.

Al dit werk werd in minder dan een jaar volbracht, en op den eersten dag van den eersten maand van het tweede jaar na hun uittocht uit Egypte, werd de tabernakel op plechtige wijze aan den Heer toegewijd. De datum was door goddelijk gebod vastgesteld en komt wellicht overeen met den zesden April — de dag van de organisatie van de Kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste Dagen — daar de eerste maand van het kerkelijk jaar in vroegere tijden, volgens beweringen van voornamelijk oudheidkundigen, begon met de nieuwe maan in April.

Toen alles toegewijd geworden was, „bedekte de wolk de tent der samenkomst; „en de heerlijkheid des Heeren vervulde den

Tabernakel, zoodat Mozes niet kon ingaan in de tent der samenkomst, dewijl de wolk daarop bleef en de heerlijkheid des Heeren den tabernakel vervulde.

Want de wolk des Heeren was op den Tabernakel bij dag en het vuur was er op bij nacht voor de oogen van het gansche huis Israëls, in al hunne reizen (Exodus 40 : 34, 35 en 38).

Dit merkwaardige gebouw volgde de Israëlieten op hunne veertigjarige pelgrimsreize in den woestijn. Wanneer de wolk van den tabernakel opgeheven werd, werd hij uitéengenomen en haar verschillende deelen aan de dragers toegewezen en het werd daarna wederom opgesteld, wanneer het volk zijn kamp opsloeg.

Toen zij Kanaän binnengingen verkoos Jozua een plaats genaamd Shiloh, alwaar de Tabernakel opgesteld werd, en waar hij vierhonderd jaar bleef. Toen David koning werd, bracht men de tabernakel over naar de stad Davids en nadat de Tempel van Salomo gebouwd was, is dezelve uit het oog verloren. Het heilige gebouw hetwelk te dier tijd alle kenteekenen van buitengewone ouderdom moet gedragen hebben, werd in den Tempel bewaard. De schrijver van het tweede boek der Makkabeën verhaalt, dat de profeet Jeremia, voor de verwoesting van Jeruzalem door Nebukadnezar, de tabernakel en de arke des verbonds nam en beiden in een grot in den berg Sinaï verborg. Door vele Joden wordt verwacht dat wanneer de herstelling van het volk van God plaats zal hebben, dat dan deze heilige relequiën wederom in het licht zullen gebracht worden, als getuigenissen van de groote en wondervolle werken van Jehovah met zijn volk, in de tijden van ouds.

Ontslagen

Ouderling Alex Nibley, van de Rotterdamsche Conferentie, is van zijn werkzaamheden in deze Zending eervol ontslagen.

Gedurende het eerste gedeelte van zijne zending heeft Broeder Nibley medegewerkt aan het samenstellen van het nieuwe liederboek, en in het latere gedeelte is hij hoofdzakelijk werkzaam geweest op het kantoor, alwaar zijne getrouwe pogingen wel besteed zijn. Wij wenschen hem een voorspoedige reis en een vreugdevolle ontmoeting met zijne geliefden.

Mededeeling.

Op den 3den April l.l. vierde President Lorenzo Snow zijnen zeven- en tachtigsten verjaardag. Eene verzameling van de autoriteiten der Kerk en de werkers in de Salt Lake Tempel, waarvan President Snow ook de bestuurder is, werd aan zijne woning gehouden. Een belangrijk programma van gezang, redevoeringen, enz. werd gegeven, en eenen heerlijken geest van eenheid en liefde heerschte. Niettegenstaande zijn ouderdom, en al de ondervindingen welke hij gedurende zijn leven opgedaan heeft, is President Snow gezond en welvarende en in het bezit van al zijne krachten. Het is onze hoop dat hij nog een langen tijd hier op aarde leven zal om als een Profeet en Leidsman te staan in Israël.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

President George Q. Cannon.

Door een telegram van Pres. Platte D. Lyman werd het onverwachte en zeer treurige nieuws vermeld, dat onze geliefde vader President George Q. Cannon, op den 12den April l.l. is overleden. Hoewel wij het bericht hadden ontvangen, dat hij ernstig ziek was, toch gevoelden wij, dat hij van deze ziekte geheel zou hersteld worden. Maar, ofschoon onze hoop en grootste verlangen was, dat zijn leven nog eenige jaren hier op aarde zou gespaard worden, is er een hogere Macht, door Wie alles wordt beheerscht. Voor Hem moeten wij buigen met de erkenning dat het de vervulling is van Zijne almachtige voornemens. Ook wordt het hart getroost, door na te denken en te beseffen, dat het maar eene tijdelijke, en niet eene eeuwige scheiding is.

Het veroorzaakt ook groote bewondering en tevredenheid om een blik te slaan over datgene, wat hij door den zegen des Heeren, gedurende zijn leven heeft voleindigd, voor de bevordering der waarheid. Van zijne jeugd af, toen hij met zijne familie het Evangelie heeft aangenomen tot aan het einde zijns levens, is hij een voorbeeld van ijver en getrouwheid in de Kerk geweest. Een bewijs van zijne bereidwilligheid, om alle roepingen te vervullen, is dat van zijne werkzaamheden als zendeling. Want van zijn 24ste jaar is hij gedurende de volgende 20 jaren, uitgezonderd ongeveer anderhalf jaar, op verschillende zendingen op de eilanden der zee, in de Vereenigde Staten en in Europa geweest. Van dien tijd af tot nu toe zijn zijne grootste inspanningen en zijne kracht besteed voor den vooruitgang des Werks.

Hij is een zeer liefhebbende vader geweest. Door voorbeeld en door regel heeft hij altijd gezocht zijne kinderen te onderwijzen en op te brengen in alles wat goed en rechtvaardig is. Zelfs was hij gewillig vele opofferingen te maken voor het voordeel zijner familie. Gelijk hij zoo vast een getuigenis van het Evangelie had, alzoo wenschte hij dat zijne kinderen dezelfde overtuiging zouden verkrijgen, en het leven liever verliezen dan het getuigenis der waarheid.

Alsof het de bekronende gebeurtenis van zijn leven zou zijn, heeft hij, drie maanden geleden, een bezoek aan de Sandwich-eilanden gebracht, alwaar 50 jaren te voren zijne werkzaamheden als zendeling begonnen waren. Op dit bezoek werden de grootste teekenen

van eerbied en liefde aan hem bewezen, zelfs alsof hij meer dan sterfelijk was. Hij heeft de lasten des daags en de hitte gedragen en heeft de kroon verdiend, welke weggelegd is voor de rechtvaardigen. Zijn werk is niet geëindigd, maar hij is geroepen van zijne zending in dit sterfelijk bestaan, tot een gelukkiger, heerlijker werk in een andere sfeer.

Groninger Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Groninger afdeling der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd op Zondag 14 April 1901 in het gewone lokaal Oostersingel 5a, te Groningen gehouden.

Tegenwoordig waren Sylvester Q. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; Ouderling G. L. Weyler, Conferentie-President der Arnhemsche Conferentie; Ouderling P. J. Graven van de Amsterdamsche Conferentie en Ouderling M. Bakker van de Rotterdamsche Conferentie, benevens Conferentie-President J. C. Platt en al de reizende Zendingen der Groninger Conferentie.

De morgen-vergadering werd geopend te 10 uur met het zingen van lied 161 „Verlangen naar God“, gebeden door Ouderling G. L. Weiler. Daarna werd lied 44 „Jezus werd eertijds veracht“ gezongen. Hierna sprak Ouderling J. Tingen eenige oogenblikken aangaande het doel van het Heilig Avondmaal en wees op den toestand waarin een heilige moet wezen, om hetzelfde met zegen te kunnen nuttigen en zoo men zichzelf niet in dien toestand bevindt, zoo zoude het tot een oordeel zijn, voor diengene die het onwaardig zou eten. Daarna werd het avondmaal door hem en Ouderling W. de Leeuw bediend.

Daarna sprak Ouderling P. J. Graven aangaande de noodzakelijkheid om goddelijke autoriteit te bezitten om het Evangelie te prediken en de verordeningen daarvan te bedienen, en gaf als bewijzen daarvan de roeping van dienstknechten van God, zoowel van het Oude als van het Nieuwe Testament en bewees dit ook uit de openbaringen van God aan Joseph Smith, in deze bedeeeling des tijds. Daarna sprak Conferentie-President J. C. Platt, welke de vergadering hartelijk welkom heette, waarna hij het recht der leden besprak om hunne stemmen te geven en te onthouden bij het voorstellen der autoriteiten der Kerk. Daarna stelde hij de algemeene autoriteiten der Kerk voor, welke algemeen erkend werden. Tevens stelde hij voor S. Q. Cannon als President der Nederlandsch-Belgische Zending; J. C. Platt, als Conferentie-President en Ouderlingen J. Tingen, W. de Leeuw, A. Bragonje, L. Venema en S. Springer als reizende zendingen, eveneens het lokale Priesterschap der Groninger vertakking, welke allen in hunne roepingen erkend werden. Vervolgens las hij het statistiek verslag en de werkzaamheden der Groninger afdeling vanaf 1 September 1900 tot April 1901, hetwelk luidt als volgt: aantal Zendingen 5; Zeventigers van Zion 3; Ouderlingen 2; Lokale Priesterschap: Ouderlingen 8; Priesters 5; Leeraars 5;

Diakenen 5; Leden 165; totaal ambtenaren en leden 188; kinderen beneden 8 jaar oud 90; totaal aantal zielen 278 (Zendelingen niet medegerekend). Tractaten verspreid van deur tot deur 2214, op andere wijze 295; boeken verkocht 29; uitgeleend 43; weggegeven 4; huizen bezocht met het eerste traktaat 2768; huizen bezocht op eerste uitnoodiging 250; op wederuitnoodiging 350; Evangelische gesprekken met vreemdelingen 1126; vergaderingen gehouden in de zaal 178; in huizen 141; in de open lucht 4; Zondagsscholen 164, theologische klassen 11; priestervergaderingen 7; zustervergaderingen 28; personen gedoopt, nieuwe leden 6; kinderen van leden (boven 8 jaar oud) 2; als leden bevestigd 8; kinderen van leden ingezegend 4; van niet-leden 5; vertrokken van Zion 10; naar andere Conferentiën verhuisd 1; nieuwe inteekenaren voor de „Ster“ 5.

Daarna sprak President Cannon tot de vergadering. Hij besprak de wijze om het Evangelie te prediken „zonder loon“, als zijnde in overeenstemming met de wijze van prediken in de dagen van Christus en Zijne apostelen, en bewees tevens dat de mensch voor zichzelf uit kan vinden of dit Evangelie uit God is of uit de menschen. President Cannon besprak eveneens den afval van de inzettingen en verordeningen van het Evangelie, zoowel uit de heilige Schrift als uit de bewijzen welke wij voor ons hebben en gaf zijne getuigenis van de herstelling van het Evangelie van Christus in deze dagen, waarna hij aanmoedigende en vermanende woorden tot de heiligen sprak. Daarna werd lied 75 „Te midden van verwarring“ gezongen.

De avondvergadering werd ten 6 uur geopend door het zingen van lied 23 „De Boodschap der Zaligheid“, gebeden door Ouderling J. Tingen. Daarna werd lied 109 „Jezus Bloed“ gezongen. Ouderling S. Springer was de eerste spreker. Hij verheugde zich dat zooveel belangstelling getoond werd door de goede opkomst der heiligen en vrienden en besprak de ondervindingen, welke hij gehad had voordat hij het Evangelie kende en nadat hij hetzelfde had aangenomen. Hij besprak tevens het plan der zaligheid en noodigde de vrienden uit hetzelfde te onderzoeken. De volgende spreker was Ouderling Mecuwes Bakker, welke de bewijzen besprak, welke de ware dienstknechten van God moeten kenmerken en vergeleek de de wijze waarop God Zijne dienstknechten roept en hoe sommige menschen zich dit recht zelf aanmatigen geroepen worden en gaf daarna zijne getuigenis van de waarheid van het Evangelie. De laatste spreker was Ouderling L. Venema. Hij besprak de geschiedenis van de ware en valsche profeten van ouds en toonde aan, dat indien iemand een waar dienstknecht van God is, hij zelve de waarheid moet bezitten. Tevens besprak hij hoe de verordening van den doop in vroegere dagen bediend en gehoorzaamd werd, waardoor de noodzakelijkheid blijkt, om zulks ook heden te gehoorzamen. Daarna werd lied 53 „Wij danken u Heere“ gezongen, dankzegging door Ouderling A. Bragonje.

Deze Conferentie kan in den waren zin des woords „een goede“ genoemd worden. Vele heiligen en vrienden waren aanwezig en in

de avondvergadering waren zelfs geen plaatsen voldoende. Bovendien was de Geest des Heeren in ruime mate aanwezig, zoodat allen zich rijkelijk beloond gevoelden door de goedheid des Heeren. Den volgenden dag werd eene priestervergadering voor de zendelingen gehouden. Nadat de zendelingen een verslag van hunne werkzaamheden gaven, werden goede en nuttige leeringen door President Cannon gegeven.

J. TINGEN, *Secr.*

Overzicht van het plan des Evangelies.

Uit het Engelsch door J. Meibos, Kzn.

Het werd onlangs aan „the Deseret News“ toegestaan, een brief van Pres. Lorenzo Snow aan een zijner familieleden in de Oostelijke Staten van N. Amerika, te publiceeren. Het antwoordt op vragen, die hem gedaan werden, in een briefgedateerd 15 Maart 1899, luidt als volgt:

„Mijn waarde Nicht. Uwe welkome brief van den 16en is in goede orde ontvangen. Niettegenstaande mijne vele verplichtingen en weinigen tijd, heb ik toch gelegenheid gevonden, uw brief te beantwoorden.

Ik ben waarlijk verblijd wederom van u te hooren. Uw laatste schrijven trok mijne bijzondere aandacht. Ik zal eenige korte zinspelingen maken op den inhoud van uw brief. U vraagt mij of ik in geesten geloof. U schrijft ook aangaande een geheimzinnig „schrijftafeltje“ en beschrijft hare kracht als die van een medium tusschen de levenden en de dooden. Gij zegt mij, hoe gij uzelf hebt vernederd voor dit „schrijftafeltje“, hoe gij een onbekende macht gesmeekt hebt, door tusschenkomst van dat medium of schrijftafel en hoe deze onbekende macht door datzelfde medium uwe vragen beantwoordde, en bijzondere waarschuwingen gaf. Zekere dingen voorspelden, welke later vervuld werden en gij zegt alzoo hoe gij door eenvoudige en geheele gehoorzaamheid aan hetgeen daarop geschreven werd, in communicatie zijt geweest met gestorven geesten. Nu, gij zegt, dit maakte een diepen indruk op uw hart en maakte u zelfs bevreesd in zulk een mate als gij zegt, dat gij op uwe knieën viel, voor de kracht, welke door dat schrijftafeltje werkte. Nu alvorens deze dingen te onderzoeken, sta mij toe, u te vragen, waarde nicht: Gelijkende deze dingen op de manier waardoor God met Zijne kinderen werkt? Hebt gij ooit gelezen in het woord Gods of door het getuigenis, zijner knechten, dat de Heere Zijn wil door middel van zulk een medium bekend maakte aan de Patriarchen, de kinderen Israëls, aan de Apostelen of Heiligen in vroegere dagen, of aan Zijne Apostelen, Profeten of Heiligen van Zijne kerk in deze dagen. Ik geloof het niet. Neen onze Hemelsche Vader is volmaakt krachtvol en neemt Zijn toevlucht niet tot zulke methoden. Zijne manier van spreken met Zijne kinderen is veel eenvoudiger en natuurlijker, Maar laat ons de werkingen van dit

medium volkomen toetsen en die vergelijken met de werkingen door den Geest van God. Dit is niet de eerste maal dat de bedriegelijke operatiën van de „Ouya“ en „schrijftafeltje“ onder mijne aandacht zijn gebracht, maar ik ben verheugd dat gij dezelfde ondervinding hebt opgedaan als anderen. Ik ben een weinig verbaasd en ook bedroefd, dat gij onder den invloed zijt geweest van zulke machten, maar ik ben verblijd, dat gij mij over deze zaak hebt geschreven.

Satan, de koning der booze geesten, heeft vele wegen waardoor hij tracht het menschdom te verleiden en hij vermeerdert deze methoden en spant al Zijn krachten in, terwijl de tijd nadert dat de Zaligmaker in glorie tot Zijn volk zal komen. Satan heeft altijd getracht het werk van God te vernietigen en als hij de wereld niet overwint voor de tweede komst van Christus, zal hij gebonden worden, zooals de schriften ons leeren. Het glorierijk Evangelie van Jezus Christus is niet moeielijk te verstaan, als wij maar trachten het te begrijpen; het is duidelijk en eenvoudig en is geen groote hoeveelheid van wonderbare dingen, die het verstand der menschen verwarren. Het is noodig met het leven van Christus bekend te zijn, om bekend te worden met het groote plan der zaligheid, hetwelk verkregen is door Zijne groote opofferingen. In het Nieuwe Testament hebben wij verklaringen van het leven van onzen Zaligmaker. Zijne leeringen en profetiën zijn voor ons beschreven, zoodat wij door gehoorzaamheid aan deze leeringen de zaligheid zouden verkrijgen. Laat ons nu zien, wat het Evangelie was, hetwelk Jezus Christus predikte. Wij lezen dat Christus gedoopt werd, daarna werd Hij verzocht van den Satan; na overwinning dezer verzoeken begon Hij het groote werk om het Evangelie onder de menschen te verkondigen en deze waren Zijne eerste woorden: „De tijd is vervuld en het koninkrijk Gods nabij gekomen, bekeert u en geloof het Evangelie“, (Markus 1 : 15). Het was toen en is ook nu noodzakelijk voor het menschdom, het Evangelie te gelooven en te gelooven dat het is „het woord van God“ en is een kracht Gods tot Zaligheid voor een iegelijk die geloof en gehoorzaamt. Wanneer men waarlijk in het Evangelie geloof als de krachts Gods en geloof in Christus als den werkelijken Zaligmaker der wereld en dat het menschdom alleen kan zalig worden door het aannemen en gehoorzamen van de prediking van Christus, dan wordt men overtuigd van de vele zwakheden en overtredingen van het verleden, en verlangt men eene vergeving der zonden. Deze oprechte bekeering is een natuurlijk gevolg van het ware geloof in het Evangelie en het volgende beginsel is juist hetgene waarnaar men zoekt en waardoor vergeving van zonden verkregen wordt. Dit beginsel is de doop. Gelijk de Apostel Petrus antwoordde toen de schare uitriep: Mannen broeders, wat zullen wij doen? Het gewichtige antwoord van Petrus was: Bekeert u en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving uwer zonden en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Christus verklaart onszelf in ontwijfelbaar zekere taal, welk

soort van Doop hij bedoelde. Wij weten dat Hij door onderdompeling in de rivier de Jordaan gedoopt is, en in het verklaren van het Evangelie aan Nicodemus vergelijkt Christus de verordening van doop met een nieuwe geboorte, hetwelk niets kon wezen dan doop door onderdompeling. Hij zeide, voorwaar, voorwaar zeg ik u, zoo iemand niet geboren wordt uit water en uit geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan. Joh. 3 : 5. Het is natuurlijk niet noodzakelijk om de dwaasheid van kinderdoop aan te toonen, elk redelijk persoon zou dit eene bespottling noemen van deze heilige verordening, ingesteld voor de geloovigen en die welke zich bekeert. Na dezen doop met water is het noodig om met den Heiligen Geest gedoopt te worden. De Heilige Geest werd medegedeeld in de dagen der Apostelen en is tegenwoordig ook in de kerk van Jezus Christus door het opleggen der handen van degenen, welke autoriteit bezitten om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen. Wij lezen in de Handelingen der Apostelen, dat het volk van Samaria het Evangelie geloofde, zich bekeerde, en toen gedoopt werd door dienstknechten Gods, welke alleen macht hadden te doopen, maar niet om de handen op te leggen tot het ontvangen van den Heiligen Geest; daarom werd er om de Apostelen gezonden, welke die autoriteit bezaten en gingen naar Samaria. De Apostel beschrijft het aldus: „Als nu de Apostelen die te Jeruzalem waren hoorden dat Samaria het woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, welke afgekomen zijnde, voor hen baden, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten; want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den naam van den Heere Jezus. Toen legden zij de handen op hen en zij ontvingen den Heiligen Geest. Handelingen 8 : 14—17. Nu voorgaande zijn de eerste en meest noodzakelijke beginselen van het Evangelie, maar deze zijn alleen de fundaties, op welke ons toekomstig leven zoude gebouwd zijn, wanneer wij een begeerte hebben naar hetgeen wij verder wel of niet zouden doen, daar is een weg, waardoor wij deze kennis kunnen verkrijgen. Wij lezen in Jakobus 1 : 15 „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat Hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt, en het zal hem gegeven worden. De Heere zelf zegt ons, hoe wij naar die kennis zouden vragen. Hij zegt niet dat wij door een schrijftafeltje zouden vragen of een medium zouden gebruiken, maar dat wij het van God zouden vragen en niet aan onbekende machten. Hij zegt, „maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uwe binnenkamer en uwe deur gesloten hebbende, bidt uwen Vader, die in het verborgen is en Uwe Vader die in het verborgen ziet, zal u in het openbaar vergelden“. Matth. 6 : 6.

Nu, waarde Nicht, dit is de manier waarin God met Zijne kinderen communiceert. Daarom laten wij Hem niet ergeren door zijne wegen te verlaten en proeven te nemen met onbekende machten en invloeden. Satan heeft een grooten invloed en is zeer begeerig ons onder zijnen macht te krijgen, als wij hem een gelegenheid geven, zal hij ons verleiden onder den dekmantel van een weinig

waarheid, met bedrog, zoodat wij in zijne handen vallen, zonder den oorsprong zijner invloed te weten.

Ik verzoek u, neem mijn raad aan, laat al deze wonderbare raden en gestorven geesten alleen, zij zullen wel voor zichzelf zorgen en stel een volmaakt onderzoek in naar het Evangelie van Christus. Ga in nederigheid tot onzen Hemelschen Vader en vraag een getuigenis van het Evangelie, want Hij heeft beloofd wijsheid te zullen geven aan diegenen wien ze ontbreekt, als wij het op de rechte wijze zoeken. Ik bid God, dat Hij uw verstand moge verlichten aangaande dit gewichtige onderwerp. Ten slotte wil ik zeggen: Ja, ik geloof in geesten, zeer zeker, beiden in goede en booze geesten, daar zijn zekere booze geesten bekend, als vertrouwelijke geesten of mediums, wier doel het is de menschen te bedriegen. Zij hebben de kracht, andere personen voor te stellen, of zichzelf te verpersoonlijken. Zij hebben een groote kennis van de andere wereld en weten sommige dingen aangaande de toekomst. De Geest van welke gij spreekt is een der zulken. Zij was hoogst waarschijnlijk in dit leven met Eliza bekend, of heeft mogelijk van hare overgang tot de andere wereld gehoord, maar wees niet zoo vreeselijk lichtgeloovig om te denken, dat Eliza zichzelf moeilijk zou maken over zulke gewone zaken als haar dichtwerk. Als zij met u zou spreken dan zou zij u een heel gewichtigen boodschap brengen. En verder, zij is te goed met haar eigen schrift bekend, om u zuik een slechte nabootsing te geven, zooals gij mij gestuurd hebt. Ik zal u een copy zenden van een gedeelte harer gedichten, en van dat andere, hetwelk gij schrijft „O mijn Vader“. En gij zult zelve de misleiding bemerken. Uw toegenegen Oom,

LORENZO SNOW.

Het Woord van Wijsheid.

door JOEL H. JOHNSON.

Ik was met Joseph Smith, den profeet, toen het Woord van Wijsheid door Openbaring van den Heer gegeven werd, op Februari 27, 1833, en ik denk, dat ik thans de eenige levende persoon ben, welke daarbij tegenwoordig was.

Ik was toen 30 jaar oud, en had voor ongeveer vijftien jaar eenigszins overvloedig gebruik van tabak gemaakt. Ik gebruikte bovendien sterken drank, koffie en thee. Ik wist dat God had gesproken en het gebruik van deze dingen veroordeeld en besloten zijnde om bij elk woord, dat de mond Gods uitgaat te leven, zoo lag ik hen alle terzijde en heb hen sedert niet meer gebruikt.

Ik herinner mij zeer wel, dat spoedig nadat het „Woord van Wijsheid“, gepubliceerd was, dat dezelfde verontschuldiging door sommigen gemaakt werd als thans, aangaande het drinken van koffie en thee, namelijk dat met heete dranken geen koffie en thee bedoeld wordt. Op een Sabbathdag in de volgende maand Juli, nadat de openbaring gegeven was, en Joseph en Hyrum Smith

beiden op het platvorm waren, zeide de profeet tot de Heiligen: „Ik verneem, dat sommigen zich verontschuldigen in het gebruik van thee en koffie, omdat de Heer in de Openbaring van het Woord van Wijsheid alleen „heete dranken“ zegt. De Heer toonde ons wat goed voor den mensch is om te eten en om te drinken. Nu wat drinken wij, wanneer wij ons eten nuttigen: thee en koffie. Is dit niet zoo? Ja, thee en koffie. Dan, zij zijn die, welke de Heer bedoelde toen hij zeide: „heete dranken“. Brother Hyrum Smith sprak op dezelfde wijze.

Het is ons gezegd dat alle heilzame kruiden zijn verordineerd voor het gebruik des menschen. Doctors deelen ons mede, dat thee en koffie niet heilzaam zijn. En de Heer zegt ons, zij zijn niet voor het lichaam, noch voor den buik.

Wanneer kinderen zien, dat hunne ouders het Woord van Wijsheid veronachtzamen, zoo zijn zij genegen om hun voorbeeld te volgen.

Ik heb deze getuigenis geschreven, opdat al degenen, welke dit lezen, zonder verontschuldiging zijn mogen. Hoe aangenaam zou het ten laatste zijn, indien wij tot onzen hemelschen Vader konden zeggen: „Ik heb al uwe raadgevingen in acht genomen“ en deze woorden terug ontvangen: „Wel gedaan, gij zijt in weinige dingen getrouw geweest, weest heerscher over velen“.

Wetten.

Een van de machtige waarheden, welke de negentiende eeuw openbaarde en oprichtte is de algemeenheid en het gewicht van wetten. Bedachtzame menschen zijn door wetenschap overtuigd geworden, dat er geen hoek is, of opening in den hemel of op aarde of zelfs in de hel, waar de wet niet heerscht. De tijd van regeering-loosheid is voorbij. Toeval is uitgedreven geworden en van atoom tot planeet, van het brein der menschen tot den oorsprong en ontwikkeling van revolutie, de wet is alom opperste.

Worcester Spy.

Overleden.

Op 17 April l.l. overleed te Arnhem Grada Johanna Wentink, dochtertje van Evert Jan en Hendrika Wentink. Zij was geboren 5 Februari 1900 en ingezegend op 17 Maart van hetzelfde jaar.

I N H O U D:

Zeligheid voor de Levenden en		Groningsche Conferentie	Blz. 138
Dooden (<i>Fervoly</i>)	Blz. 129	Overzicht van het-plan des Evangelies	„ 140
De Tabernakel van Israël	„ 133	Het Woord van wijsheid	„ 143
Ontslagen	„ 136	Wetten	„ 144
Mededeeling	„ 136	Overleden	„ 144
President George Q. Cannon	„ 137		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.